

ADVENT 4. VASÁRNAPJA

A év

1- 3 oldal

Olv.: Iz 7,10-14 – Róm 1,1-7 – Mt 1,18-24

Jézus születése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE**KEDVES TESTVÉREK!**

Amikor elmélkedtem a mai vasárnap üzenetéről, akkor ismételten visszatért egy gondolat. Kicsit furcsálltam és azon is töprengtem, hogy vajjon szabad-e ezt mondani itt, egy templomi közösség előtt. Mégis azt gondoltam, hogy megpróbálom. Ez a gondolat így szólt:

Miről álmodik az Isten?

Miről álmodik az Isten? A világról, rólunk emberekről, egy új világról, talán mondhatom így: az Isten országáról ebben a világban, amely

Isten országa nem erőszakban, hanem szeretetben jelenik meg és teljesedik ki, szeretetben.

Meg kell barátkozni ezzel az isteni gondolattal. Nehéz, mert mi általában az országot, a magunk világát sokkal inkább az erő felől igyekszünk alakítani, formálni. Egyébként könnyebb is az erőre hivatkozni, mint a szeretetre, mert az erő az tekintélyt parancsoló. Az erő a gyengéket félelemmel tölti el, a szeretet pedig igen sok esetben veszteségesnek látszik a világban. Az erők nem tudnak vele mit kezdeni, a szegények pedig élnek belőle, a gyengék meg bátorítást nyernek.

Ezen a mai vasárnapon megjelenik az Isten gondolata egészen sajátosan. A próféták jövődölései kerülnek előtérbe, aztán az a program, ahogy az Isten álma megvalósul és azok a személyek, akik által ez megjelenik ebben a mi világunkban. Az elmúlt évszázadok során advent 4. vasárnapját általában a Szűz Anyának szentelték. Szűz Anyát állították a középpontba. Nem véletlenül, hiszen mindig ez az evangéliumi szakasz hangzott el. Az egyház következetes az igazság kimondásában akkor is, ha nem tudja igen sokszor ezt az igazságot megvalósítani. Nagyon érdekes, hogy az újabb időkben sokkal inkább előtérbe állítják a másik szereplőt, aki látszólag háttérszereplő, Józsefet.

A mai vasárnapon állítsuk mi is őt a középpontba, hiszen Isten tervének megvalósulása Mária igenjétől és József igenjétől függ. Azt hallottuk a Szentírásból, hogy *József igaz ember volt*. Sokat gondolkodtam azon, vajjon mi vezethette a szent író, hogy Józseffel kapcsolatosan mondja ezt így, hogy “igaz ember.” Általában az ószövetségi Szentírásban többször szerepel ez a fogalom, hogy igaz, de nem ebben a párosításban. A Szentírást olvasó emberek úgy vélekednek, - és ez így is van, - hogy egyedül az Isten Igaz. Hogyan is lehetnénk mi emberek, igaz emberek? Pontosan ezért is gondoltam hangsúlyozni ezt, mert nagyon fontos felvilágosítást kapunk és ez az életünk formálása szempontjából döntő.

József, aki igazából nem érti az Isten titokzatos beavatkozását, József, aki - ha lehet így mondani, - nem szeretne szerepet vállalni ebben a történetben, szabadkozik, mint oly sokan az üdvtörténet szereplői közül. Akik mindig a maguk gyarlóságára, gyengeségére, kicsiségére hivatkoznak akkor, amikor az Isten keresi a szövetségeseit ebben a világban.

József is igazából jobbnak gondolta távol tartani magát ettől a történettől. Ahogy aztán ez folytatódik, be is kell látni, hogy nem véletlen, mert

*akit egyszer az Isten bevon a maga történetébe,
annak többé nem lehet csupán egyéni élete.*

Annak az élete attól kezdődően csak a közösséghez kapcsolódóan lehetséges, mert az Isten mindig közösségben gondolkodik. Ezt kellene megtanulni a világ fiainak is. Az egyén nagyon fontos, nem véletlen, hogy Isten is egyeseket szólít meg és hív. De akkor, amikor az egyén igent mond, attól kezdve már az isteni tervnek a szereplőjévé lesz és az isteni tervben soha sem az egyesek szerepelnek, hanem mindig az egész, mindig a nép. Istennek nem egyesekre van szüksége, - akár mondhatom így is, - példaképekre, csak annyiban, amennyiben ők a közösség szolgálatában állnak.

*Isten felől a mi emberi történetünk
a közösség szolgálatát, a nép szolgálatát jelenti.*

Lehetetlen az, hogy én élem a magam életét és sokan mások meg úgy élnek, ahogy éppen. Közös a sorsunk.

Józsefet, aki nem akar belemártózni ebbe az üdvrendi történetbe, a Szentírás igaz embernek mondja, nem véletlenül. Ki az igaz ember? Az, aki az Istennek válaszol, aki az egyedül Igaz! Mégpedig nem hangoskodva, hanem hallgatagon. Érdemes lenne egyszer ezt is végiggondolni a Szentírásból, hogy az igaz emberek mind hallgatók. Ábrahám szó nélkül válaszol az Istennek és elhagyva mindent, indul egy új úton. Noé, az emberek értetlensége közepette építi a bárkát. Jókai Annának volt ezzel kapcsolatban egy nagyon kedves kiszólása. Noé bárkája nem mérnöki tervek alapján készült. A modern világ mérnöki tervek alapján épül, az mégis sikeresebb volt. Noé igaz ember, független mindattól, ami körülveszi. Mózes igaz ember, szólítja az Isten, bár szabadkozik ő is és indul. Nagyon, nagyon fontos ezzel a kérdéssel szembesülni, mert

*az Isten mindegyiküinktől várja a választ.
Azt akarja, hogy igaz emberek legyünk, az Ő művében részt vállaljunk.*

Józseffel kapcsolatosan minden egyes mondat nagyon fontos. Hallottuk az evangéliumban, Dávid fia. Dávid családjából származik a Megváltó, szólt a próféta jövődölése. Jézussal kapcsolatban is ezt halljuk. A vak így kiabál, aki szeretne újra látni, meggyógyulni: "Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtam!" Nem véletlenek ezek a kitételek. Ezzel a szent író azt akarja hangsúlyozni, hogy Jézus által és Jézusban teljesedik be mindaz, amit az Isten előre megígért. József az, aki álmában igent mondott Istennek és úgy cselekedett, ahogy azt ő megfogalmazta. Semmi különösebb nem hangzik, csak ennyi: "magához vette Máriát." Nem bonyolítja a kérdést a szent író sem. Valószínű, hogy József sem kezdett el magyarázkodni. Bizonyára, nem volt itt sajátos megbeszélés sem kettőjük között. A tény az egyik oldalon is, meg a másik oldalon is. Józsefnek ez az igenje azt jelenti, hogy Isten üdvtörténetében vállalja a szolgálatot.

Ez azért is fontos, mert mi emberek szeretnénk mindent jól érteni. Szeretnénk az Isten gondolatait mindig megérteni. Sohse tudjuk. Talán a világunk problémái nagyrészt ebből származnak, hogy mi mindig másképp gondoljuk, mint ahogy az Isten. Sokkal inkább

figyelünk és hallgatunk azokra, akik másképp gondolják a világ sorsát, az emberek életét, mint az Isten.

József az, aki a zsidó törvények szerint nevet ad a Gyermekeknek. Ez is meghatározó figyelmesség a szent író részéről, ahogy ezt kifejezi. Természetes volt abban a világban. De talán nekünk is érdemes erre odafigyelni, mert abban a pillanatban, amikor valaki az Isten hívására igent mond, olyan szerepkörbe kerül, ami addig hihetetlen és elképzelhetetlen volt. József ezt a csodálatos feladatot kapja. Ő nevezheti meg a Gyermekeket és

Jézus a neve, ami azt jelenti: "Isten Megment!"

Ez azért oly nagyon fontos, mert ez egy program. Jézus neve program. Jézus nem csupán egy Személy. Nem csupán egy Példakép, ha így tetszik, Jézus neve program. Jézussal való kapcsolat nem csupán barátság, hanem programot fejez ki. Ez azt jelenti: "Isten Megment!", vagyis az Isten épp úgy jár velünk az úton, mint az Atyák korában. Erre utal a szent író Józsefnek ezzel a megnevezésével.

Másodszor azt jelenti, hogy Jézus nevében sűrűsödik a zsidóság reménye. Hiszen a Megváltóra, a Messiásra vártak. Az Isten megmentésére vártak. Az egy más kérdés, hogy elvétették ezt a találkozást. *Isten Megment!* Azt jelenti, hogy az Isten meg akarja menteni a világot és meg akar menteni bennünket, embereket.

Gyakorlatilag minden azon múlik, hogy igent tudunk-e mondani az Istennek!

Nem tudom, hogy hogyan üzen nekünk az Isten. Lehet, hogy angyala által, de egy biztos, az Isten álmát, mondjuk pragmatikusabban, az Isten tervét ebben a világban azok valósítják meg, akik *igent mondanak az Istennek*, úgy mint Mária, úgy mint József. Egy nagy vigasztalás lehet a számunkra, hogy ez az Isten nem kívánja tőlünk, hogy nagyobbak legyünk önmagunknál. Ne tévesszünk célt. Senkinek se kell nagyobbak lenni önmagánál. Isten ebbe a föl nem készült világba, az Ő fogadására föl nem készült világba, ebbe a nem tökéletes világba jön és ebben a világban általunk akarja, velünk szövetségben megvalósítani az Ő gondolatát, az Ő országát. Ne féljünk, senkinek sem kell olyant vállalni, amire nem képes. Isten a mi gyengeségeinket, gyarlóságainkat kiegyenlíti, csak bízzuk Rá magunkat és szövetkezzünk Vele.

Testvérek!

Már csak egy nap választ el bennünket ettől a nagy ünneptől. Gondoljunk arra, hogy karácsony az Élet születése, mert *Jézus az Élet!* Legyen bátorságunk ahhoz, hogy a világról és rólunk álmódó *Istennek tudjunk igent mondani*, hogy általunk egy olyan világban, ahol az erő és az erőszak nagyon előretolakodott,

a szeretetre hivatkozva épüljön ez az Isten elgondolta világ!

+ A M E N +